

ἀντίγραφο τό, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. ἀντίγραφον.

Τὸ ἀπὸ πρωτοτύπου ἢ ἀρχετύπου ἐγγράφου, ἐπιστολῆς κττ. ἀντιγραφέν: Κάμνει ἀντίγραφα ἔς τὸ συμβολαιογραφεῖο ἔς τὸ πρωτοδικεῖο κττ.

ἀντιγράφω λόγ. κοιν.

Τὸ μεταγν. ἀντιγράφω.

Μεταφέρω τὰ γεγραμμένα ἀπὸ πρωτοτύπου ἢ ἀρχετύπου ἐγγράφου, ἐπιστολῆς κττ.: Ὁ χειρότερος μαθητὴς τῆς τάξης εἶναι, ὅλο ἀντιγράφει. Ἀντιγραμμένα τὰ ἔχει ἀπὸ τὸ δικό μου τετράδιο.

ἀντιγυρίζω ΓΒλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 5.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. γυρίζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Γυρίζω τι ὀπίσω, ἀνταποδίδω, ἀντεπιστρέφω: Τί κακὸ σοῦ ἔκαμε ὁ γιός σου; σὲ παράκουσε; λόγῳ σοῦ ἀντιγύρισε ποτε;

ἀντίγωνας ὁ, ἀμάρτ. ἀδίγοννας Λέσβ. ἀγίγοννας Λέσβ.

Μεγεθ. τοῦ οὐς. ἀντιγώνι.

Ἡ ἐξέχουσα γωνία οἰκοδομήματος: Δώτῃ τ' νὰ γλουτῇ καὶ πέταξέ τον ἔς τὸν ἀγίγοννα.

ἀντιγώνι τό, Σίφν. Ἰκαρ. ἀδ' γών' Λέσβ. Σάμ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ οὐς. γωνία.

1) Ὁ παρὰ τὸν γωνιαῖον λίθον ἐν συνεχείᾳ τῆς στενῆς αὐτοῦ πλευρᾶς τοποθετούμενος ἐκλεκτὸς λίθος Ἰκαρ. Λέσβ. Σάμ.: Παροιμ. φρ. Ἡ καλὴ πέτρα, ἂν δὲ βῇ καδούρ', θὰ δὴ βάλ'ν ἀδ' γών' (οἱ χρηστοὶ πάντοτε διακρίνονται) Σάμ. 2) Ἀκρογωνιαίος λίθος Σίφν. 3) Μεταφ. ἡ γωνία τοῦ ἄρτου, ἀκρωβελία Σάμ.: Βαστοῦσ' ἐν' ἀδιγών' γρονμῖ.

ἀντιγωνιάζω ἀμάρτ. ἄντιωνιάζω Ρόδ. ἄντιωνιάζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀντιγώνι.

Στηρίζομαι πού, ἐπακκουμπῶ: Ἐντιώνισα ἔς τὸν τοῖχο. Συνών. ἀκκουμπῶ Α 1.

ἀντιδαύλι τό, Παξ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ οὐς. δαυλί.

Καυσόξυλον εὐμέγεθες, τὸ μεγαλύτερον τῆς ἐστίας, διὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖται ἡ πυρὰ σχεδὸν ἄσβεστος καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς ἔναυσμα διὰ τὴν ἐπομένην.

ἀντιδείχνω ἀμάρτ. ἀδιδείχνω Κύθν. ἀντιδείχτω Σίφν. ἀδιθεῖχτω Νάξ. (Γαλανᾶδ.) ἀδιθεῖχτω Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. δείχνω.

Ὑποδεικνύω διὰ σημείου ἢ ὄνειρου, ἐπὶ ἀγίων, ὧν ἐπικαλεῖται τις τὴν χάριν ἐνθ' ἄν.: Μοῦ τὸ ἀδιθεῖξενε ὁ αἰς-Δημήτρις νὰ πιάσω τὸν κλέφτη Γαλανᾶδ. Ἡ χάρις τοῦ ἄγιου τ' ἀντίδειξε (διὰ τριγμοῦ τῆς εἰκόνης ἢ ἐφιδρώσεως) Σίφν. Ἡ Παναγὰ τῶν ἀδιθεῖξενε νὰ πάνε νὰ χτίσουνε τὸ σπῖτι τῇ τσεῖ πού τὴ βρήκανε Κύθν.

ἀντιδέντρι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ οὐς. δέντρι.

Παράσιτον φυόμενον ἐπὶ τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ ἔχον φύλλωμα παρμεφερὲς πρὸς τὸ τῆς δρυός. Συνών. ἀντί-κλαρο, ἰξός.

ἀντιδέσιμο τό, ἀμάρτ. ἀδιδέσιμο Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ οὐς. δέσιμο.

Ἀντίρροπος μαγικὴ πρᾶξις ἢ πρὸς λύσιν ἄλλης μαγικῆς πράξεως γινομένη, λύσις μαγικοῦ δεσίματος, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ καθίσταται ἱκανὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων: Τοῦ ἔκαμε ἀντιδέσιμο καὶ ἡ ὑγεία του πάει καλά.

ἀντιδέτης ὁ, Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ οὐς. δέτης.

Φράκτης: Αἰνιγμ.

Ἀντίπερα τοῦ ποταμοῦ | ἔδει δέτην τῇ ἀντιδέτην κότῳινον τῷαῖ μαλλουρέτην, | ὡς τῷαῖ τὰ παιδιὰ του βέρα, οὔλα κότῳινα φοροῦν (ρωδάκινον καὶ ροδοδάφνη).

ἀντίδι τό, κοιν. ἀντίδιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐντύβιον < ἐντυβον καὶ ἔντυβον, ὃ ἐκ τοῦ Λατιν. *intubus*. Ἰδ. Κορ. Ἀτ. 4, 425 κέξ.

Εἶδος κичωρίου (*cichorium endivia*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*), ἐδώδιμον λαχανικὸν μὲ φύλλα οὔλα. Συνών. σγουρο ραδίκι, πικρομάρονηλο.

ἀντιδιαβάζω ἀμάρτ. ἀντιδᾶβάζω Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. διαβάζω.

Διαβιβάζω τινὰ ἀντικρύ, ἀπέναντι.

ἀντιδιαβαίνω Α' Εφταλ. Μαζώχτρ. 51—ΧΧρηστοβασ. Δηγ. στάνης 105 — Λεξ. Δημητρ. ἀντιδᾶβαίνω Πόντ. (Κερασ. Σάντ.) ἀντιδᾶαίνω Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀντιδιαβαίνω = διαβαίνω ἐναντίον τοῦ διαβάντος.

1) Ἐπιστρέφω διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ἦλθον, βαδίζω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀντιθέτως Πόντ. (Κερασ.) Διὰ τὴν σημ. πβ. Ξενοφ. Ἀγρ. 1, 8 «ἐπειδὴ ὁ Πέρσης πρόσθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διέβη, ἀντιδιαβῆναι ἐπ' αὐτὸν [Ἀγρ. 1, 8] ἐπεθύμησε». 2) Ἐπαναλαμβάνω τὴν διάβασιν, διαβαίνω ἐκ νέου, βαδίζω καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδὸν Πόντ. (Σάντ.) — Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Διάβαινε καὶ ἀντιδᾶβαινε γιὰ τῆς μηλεᾶς τὰ μῆλα Λεξ. Δημητρ. Συνών. ξαναδιαβαίνω, ξαναπερνῶ.

2) Διαβαίνω, διέρχομαι ἀπέναντί τινος Α' Εφταλ. ἐνθ' ἄν. ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' ἄν.: Καθὼς εἶδαν τὴν Ἀσήμε καὶ ἀντιδᾶβαινε Α' Εφταλ. Κοίταξε ἄγρια τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἀντιδᾶβαιναν ΧΧρηστοβασ.

ἀντιδιάβασμα τό, ἀμάρτ. ἀντιδᾶβασμαν Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιδιαβαίνω.

Ἡ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν βάδισις, πορεία.

ἀντιδιαγερμός ὁ, ἀμάρτ. ἀδιγαγερμός Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ οὐς. διαγερμός.

Ἐπιστροφή, ἐπάνοδος: Ὁ τὸν ἀδιγαγερμὸ ἀπὸ τὸ ἀδέλι ἀπάδησα τὸν δεῖνα Κρήτ. Συνών. διαγερμός.

ἀντιδιαγέρνω ἀμάρτ. ἀδιγαγέρνω Κρήτ. ἀδιγαγέρνω Κρήτ. (Μύρθ.) ἀδιγαγέρνω Κρήτ. (Σέλιν. κ. ἀ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. διαγέρνω.

1) Ἐπιστρέφω, ἐπανερχομαι, γυρίζω ὀπίσω ἐνθ' ἄν.: Ἀδιγαγέρνω νὰ σὲ χαιρετίσω (νὰ σὲ ἀποχαιρετίσω). Ἀδιγᾶειρα καὶ δὲ ἂ μοῦ πάη σὲ καλὸ (καὶ δὲ θὰ μοῦ βγῇ σὲ καλὸ) Ἀδιγᾶειρες, μωρὲ θεοκατάρτατε! Ἀδιγᾶειρε νὰ πάρη τὸ τουφέκι τον. Ἐπεσε ἡ πέτρα καὶ ἀδιγᾶγείρε καὶ τὸν ἐσκότωσε. || Ἄσμ.

Ἀδιγᾶερν' ὁ βασιλεὺς ἔς τὸ θρόνον του νὰ κάτση, τοῦ Ρούσου γραμμα ἔστειλεν εὐτὺς μ' ἕναν Ἀράπη.

2) Ἐπαναλαμβάνω ἐργασίαν τινά, οἷον τὸ πότισμα ἐν τῷ κήπῳ Κρήτ. (Μύρθ.) 3) Μετβ. στέλλω ὀπίσω Κρήτ.: Ἄσμ.

Ἀδιγαγέρν' ἡ θάλασσα ἀγέρα μυρωδάτο.

ἀντιδικιὰ ἡ, ἀμάρτ. ἀδιδικιὰ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. ἀντιδικία.

1) Ἐχθρα, ἐναντιότης, δυσμένεια: Αὐτοὶ εἶχαν ἀντιδικιὰ

